

МЕТОДИЧНИЙ ПІДХІД ДО ІДЕНТИФІКАЦІЇ СЕКТОРІВ ПІДВИЩЕНОЇ УВАГИ В ПРОЦЕСІ ФІНАНСОВОГО ПЛАНУВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ БАНКУ

У статті розглядається прибуток як головний показник ефективності фінансового планування у банку, та вплив різних факторів на нього. З урахуванням існування невизначеності економічних та соціальних процесів запропоновано методичний підхід до ідентифікації секторів підвищеної уваги, які повинні бути враховані в процесі фінансового планування діяльності банку.

Ключові слова: фінансове планування, прибуток, фінансова діяльність банку, методичний підхід, нестабільність розвитку.

У сучасних економічних умовах стійкий, динамічний розвиток і надійність банку багато в чому залежить від адекватного фінансового механізму управління банківською установою. Ключовим показником, що характеризує рівень дієвості управління банківською установою, є ефективність та якість фінансового планування. Але, як свідчить практика сучасних фінансових відносин, ефективність та якість фінансового планування банку є недостатньою. Це пов'язано з тим, що банки, складаючи власні фінансові плани, не досить об'єктивно оцінюють зовнішню та внутрішню середовище банку, сильні та слабкі сторони власної діяльності, пріоритетні напрямки розвитку. Як наслідок, результатом стає неможливість досягнення бажаних результатів – ефективного розвитку банку та позицій лідера на ринку банківських послуг.

На діяльність банку впливає низка чинників, які у сучасних умовах мають характер невизначеності та мінливості, а це, у свою чергу, створює передумови для дестабілізації його подальшої діяльності. Таким чином, сьогодні актуальним є переосмислення теорії та практики організації фінансового планування в банках з урахуванням вищезазначених аспектів.

Дослідженню теорії та практики процесу організації фінансового планування в банку присвячені праці таких вчених-економістів: О. М. Калініченко [12; 13], О. В. Кравченко [18], Л. В. Кузнецової [20], О. О. Лисянської [23], Ю. К. Маслова [27], Н. П. Погореленко [34], Б. І. Сюркало [43] та інших. Але, попри численну кількість робіт, питання щодо врахування нестабільного характеру внутрішніх та зовнішніх чинників на діяльність банку й досі залишаються недостатньо висвітленими.

Метою статті є дослідження теоретичних підходів до оцінки ефективності діяльності банку та розробка методичного підходу, спрямованого на визначення таких аспектів діяльності банку, які потребують особливої уваги на етапі фінансового планування.

Фінансове планування банку є сферою управлінської діяльності вищого керівництва щодо розробки системи фінансових планів для забезпечення механізму перетворення цілей, завдань, заходів банку у конкретну систему абсолютних та відносних показників і

нормативів з метою забезпечення розвитку банку необхідними фінансовими ресурсами, і, як наслідок, – реалізації стратегії розвитку, підвищення ефективності діяльності та забезпечення необхідного рівня конкурентоспроможності [16, с. 159]. За результатами аналізу робіт вітчизняних вчених [1; 3; 5; 19; 25; 26; 28; 29; 30; 41; 42; 44; 49] можна зробити висновок, що критерієм ефективності фінансової діяльності банку і дієвості системи фінансового менеджменту, у тому числі і у частині фінансового планування, є досягнутий рівень основного показника функціонування – прибутку.

Рівень прибутку характеризує стійкість фінансової установи та необхідні можливості для створення адекватних резервних фондів, стимулювання персоналу і керівництва до розширення та вдосконалення операцій, скорочення витрат і підвищення якості послуг, що надаються, для успішного проведення наступних емісій і відповідно до збільшення капіталу [2, с. 395; 19, с. 13].

Розмір прибутку банку цікавить і акціонерів, і інвесторів, і вкладників, адже саме ним визначається рівень стабільності [22, с. 236]. Обсяг прибутку загалом по банківській системі забезпечує її надійність, гарантує безпеку вкладів і наявність джерел кредитування, від яких залежать споживачі банківських послуг. Необхідно зазначити, що прибуток банку створює базу для економічного розвитку держави [19, с. 12].

Оскільки банківська діяльність є комплексом взаємопов'язаних господарських процесів [19, с. 19], то на прибуток впливають численні фактори, які можна класифікувати за різними ознаками [2; 4; 10; 12; 14; 18; 19; 20; 22; 23; 24; 27; 34; 40; 45] (рис. 1).

Наведений на рис. 1. перелік факторів не є вичерпним. Крім них, рівень прибутку також визначає обсяг капіталу та його мультиплікативний ефект, рентабельність доходу, процентна політика тощо.

Отже, на розмір прибутку впливають багато зовнішніх і внутрішніх факторів, і проблема відсутності єдиної точки зору вчених на оцінку величини прибутку та ступеня його залежності від цих груп досі існує.

Відповідно, виникає необхідність побудови адекватної моделі, яка б надала можливість аналітикам урахувати найбільш повно вплив усіх чинників на

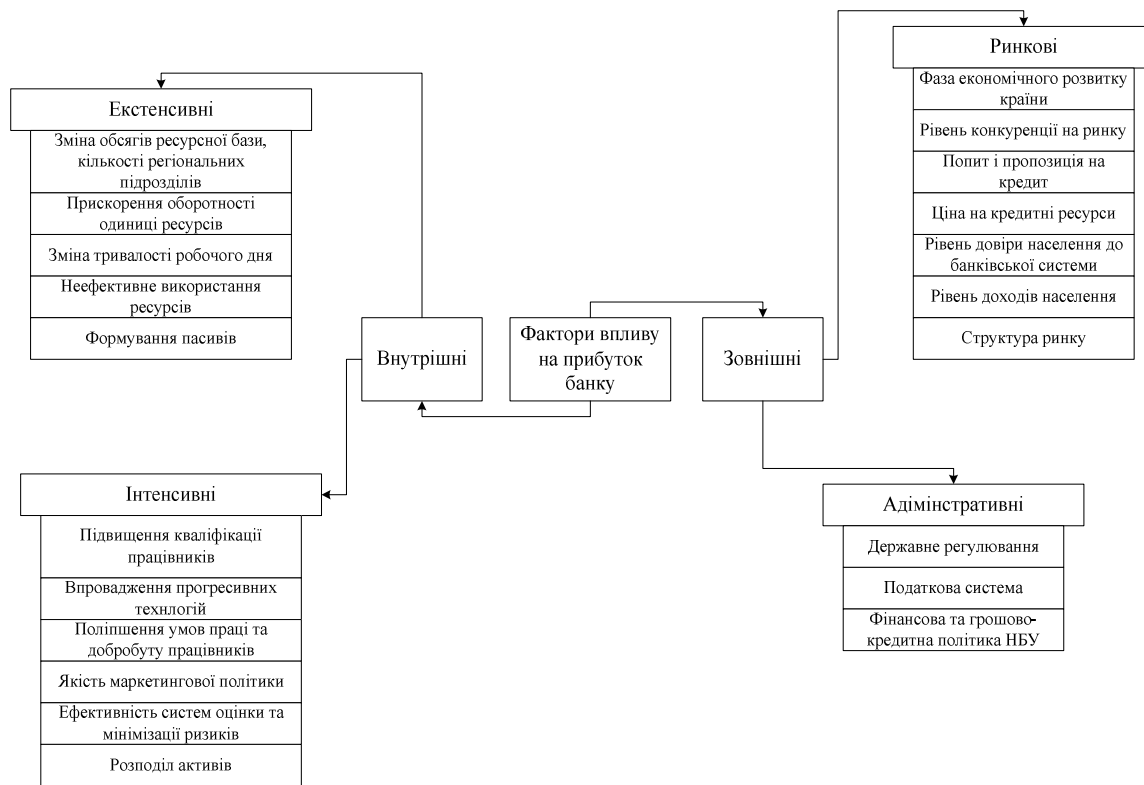

Рис. 1. Групи факторів, які впливають на прибуток банку

Вихідною точкою для вирішення завдань планування підвищення прибутку банку засобами математичного інструментарію є побудова факторної моделі, яка описує залежність результативного показника від обраних факторів. Чим більше факторів залучено в модель, тим глибший аналіз можна зробити. При цьому фактори мають перебувати в прямій функціональній залежності з результативним показником, тобто описуватися конкретною формулою. Фактори, що перебувають у стохастичній залежності з результативним показником, вивчаються за допомогою кореляційно-регресійного аналізу. Виходячи із загальної моделі, що описує вплив факторів на прибуток, можна обчислити значення окремих факторів, що забезпечують необхідний його рівень [23].

Але в межах нашого дослідження, згідно з поставленою метою, необхідно виявити та кількісно оцінити зв'язок між прибутком та ефективністю організаційної роботи банку шляхом визначення впливу групи основних показників, які всебічно характеризують діяльність установи, на фінансовий результат. Для цього пропонується із показників кожної групи, які у процесі фінансового планування вимагають особливої пильності, сформулювати так звані сектор підвищеної уваги. Отже, ідентифікація цих чинників і розробка заходів щодо їх корегування дозволить підвищити загальний результат діяльності банку.

Для вибору груп основних показників було досліджено роботи науковців, присвячених аналізу діяльності банків, і результати використання різних показників оцінки подано у табл. 1.

Таким чином необхідно зазначити, що більшість наявних методик фінансового аналізу поєднує чотири групи показників, що дають можливість оцінити фінансову діяльність банку, а саме: показники фінансової стійкості; показники ділової активності;

показники ліквідності; показники рентабельності.

Прибутковість, яка поєднує в собі аналіз тенденцій динаміки прибутку, його формування та розподіл, окремо розглядатися не буде, оскільки в нашому дослідженні акцентується увага на групі чинників і якою мірою вони впливають на прибуток. Також із аналізу усувається група показників рентабельності, оскільки в розрахунку коефіцієнтів бере участь прибуток.

Огляд методичної літератури з аналізу банківської діяльності [2, с. 563-578] дозволив визначити склад кожної групи показників, їх сутність та алгоритм розрахунку.

Отже, у нашому дослідженні в подальших розрахунках для розв'язання задачі ідентифікації сектору підвищеної уваги в процесі фінансового планування діяльності банку запропоновано використовувати загалом 29 коефіцієнтів (рис. 2).

Після аналізу фахових позицій стосовно комплексної оцінки економічних явищ та процесів [6; 8; 9; 15; 21; 32; 33; 38; 39; 47] було зроблено висновок, що оптимальним у цій ситуації є використання методу ентропії. Оскільки саме цей метод дозволяє враховувати навантаження кожної компоненти у складі комплексного показника та ступінь їх нестабільності.

Інтегральне значення об'єкта має вигляд [38, с. 9-10; 8, с. 323]:

$$I_{Si} = \sum_{j=1}^n E_j b_{ij}, i=1, m, \tag{1}$$

де I_{Si} – інтегральне значення об'єкта S_i ; E_i – ентропія j -ої ознаки; b_{ij} – оцінка j -ої ознаки для i -го об'єкта; n –

кількість ознак; m – кількість об'єктів.

Таблиця 1. Компонентний склад найпоширеніших показників оцінки діяльності банку

Показники \ Автор	[2]	[22]	[43]	[26]	[37]	[36]	[48]	[13]	[23]	[27]	[18]	[23]	[6]	[8]
Балансові	+													
Ліквідності	+			+							+		+	
Платоспроможності	+			+										
Фінансової стійкості	+			+					+		+		+	+
Ділової активності	+			+								+		
Прибутковості	+	+	+	+	+									
Рентабельності	+	+	+	+					+	+		+		
Ризику					+								+	
Дохідності						+	+							
Економічні нормативи								+						
Достатності власного капіталу									+				+	
Конкурентної позиції на ринку													+	

Рис. 2. Показники фінансової діяльності банку

З урахуванням вищевикладених положень комплексні показники ліквідності (Кл), фінансової стійкості (Кфс) та ділової активності (Кда) банку розраховується за формулою (2).

$$K_i = \sum_{j=1}^n \omega_j z_{ji}, \quad (2)$$

де K_i – комплексний показник i -го фактору фінансової діяльності банку; ω_j – коефіцієнт значущості стандартизованого j -го коефіцієнта i -го фактору фінансової діяльності банку; z_{ji} – кількісна

стандартизована оцінка j -го коефіцієнта i -го фактору фінансової діяльності банку.

Стандартизовану оцінку j -го коефіцієнта i -го фактору фінансової діяльності банку запропоновано визначати методом відносних різниць, який дозволяє стандартизувати різномасштабні змінні на основі формул (3 та 4) [38, с. 9-10]:

а) для стимуляторів:

$$z_{ji} = \frac{X_{ji} - X_{\min j}}{X_{\max j} - X_{\min j}}, \quad (3)$$

б) для дестимуляторів:

$$z_{ji} = \frac{x_{\max j} - x_{ji}}{x_{\max j} - x_{\min j}} \quad (4)$$

де x_{ji} – фактичне значення j -го коефіцієнта i -го фактору фінансової діяльності банку; $x_{\min j}$ і $x_{\max j}$ – відповідно мінімальне й максимальне значення відповідного коефіцієнта групи фактора фінансової діяльності банку.

Коефіцієнт значущості ω_j стандартизованого j -го коефіцієнта i -го фактору фінансової діяльності банку розраховується за формулою (5) [38, с. 9-10].

$$\omega_j = \frac{\delta_j}{\sum_{j=1}^n \delta_j} \quad (5)$$

де δ_j – дисперсія (ентропія) j -го коефіцієнта фактора фінансової діяльності банку; n – кількість коефіцієнтів,

Рис. 3. Шкала оцінки ступеня варіабельності

У результаті аналізу було встановлено, що ті комплексні показники, яким властива більша варіабельність, і становлять загрозу дестабілізації діяльності банку і потребуватимуть під час планування особливої уваги.

Оскільки завданням дослідження є визначення зв'язку між величиною отриманого прибутку банку та складом групи показників, які впливають на прибуток, зокрема, на фінансові результати діяльності банку, то

за допомогою яких оцінюється відповідний фактор фінансової діяльності банку.

Таким чином, результати розрахунків дозволять отримати комплексні показники ліквідності, фінансової стійкості та ділової активності.

Для виявлення аспектів фінансової діяльності, які потребують особливої уваги в процесі планування, в роботі було запропоновано використовувати коефіцієнт варіації, за яким було досліджено комплексні показники на наявність коливань.

Коефіцієнт варіації розраховується за формулою (6) [31, с. 141]:

$$CV = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n^2}} \div \bar{x} \times 100 \quad (6)$$

де CV – коефіцієнт варіації; n – кількість варіантів; x – величина ознаки (варіанти); \bar{x} – середня величина ознаки (варіанти).

Значення показника трактується згідно зі шкалою, наведеною на рис. 3 [47; 31].

доцільно оцінити вплив конкретних коефіцієнтів, що характеризують найбільш варіабельний фактор фінансової діяльності банку, на кінцевий результат. Для цього запропоновано використовувати один із найбільш поширених в економічному аналізі економіко-математичних методів для визначення причинно-наслідкових залежностей – багатфакторний кореляційно-регресійний аналіз [46, с. 132] (рис. 4).

Рис. 4. Методика оцінки впливу факторів на величину прибутку

Першим етапом, зазначеним у методиці оцінки впливу факторів на величину прибутку банку є відбір банків, які підлягатимуть аналізу. З урахуванням великої кількості діючих на території України банків (станом на 01. 01. 2012 р. – 176 банків) та головної мети дослідження – надання рекомендацій щодо удосконалення фінансового планування їх діяльності, доцільно провести розподіл банків на групи за спільними для них ознаками та проводити розробки заходів для відповідної. Оскільки в дослідженні поставлене завдання передбачає здійснення групування банків (кількість груп попередньо не визначена) за значенням показників, то, враховуючи сутність існуючих методів, доцільним є використання методу кластерного аналізу.

Кластерний аналіз – це один із методів багатовимірної аналізу, який дозволяє здійснити класифікацію об'єктів [46, с. 145]. Його техніка базується на поняттях схожості об'єктів (типів об'єктів). На відміну від звичайних групувань за однією ознакою, кластерний аналіз виявляє природне розширення величин на групи з урахуванням усіх ознак одночасно [35, с. 102].

Отже, в результаті проведення кластерного аналізу вся сукупність банків була розподілена на відповідні кластери. Проведення аналізу кожного банку у складі кластерів є нераціональним та часо- і трудовитратним. Тому запропоновано визначити у кластерах так звані банки-репрезентанти, тобто центральні члени групи, які є найтипівішими представниками вибірки.

Здійснити вибір репрезентантів можна за допомогою таксономічного методу. У цьому випадку розраховується комплексний (узагальнюючий, інтегральний) показник результативності діяльності банку. А потім відповідно до його значення проводиться ранжування банків і обираються кращі з них.

Таксономічний метод побудови узагальнюючого показника результативності діяльності банку містить такі кроки [9; 15; 21; 33; 39; 46]:

I. Формування матриці вихідних даних $X=(x_{ij})$, де x_{ij} – значення j -ої складової узагальнюючого показника фінансової діяльності для i -го банку ($i = \overline{1, m}; j = \overline{1, n}$).

II. Виняток із попереднього переліку квазіпостійних показників за допомогою показників коефіцієнта V_j , який визначається за формулою:

$$V_j = \frac{S_j}{x_j}, \quad \text{де} \quad S_j = \left[\frac{1}{m} \sum_{i=1}^m (x_{ij} - \overline{x_j})^2 \right]^{1/2};$$

$$\overline{x_j} = \frac{1}{m} \sum_{i=1}^m x_{ij} \quad (7)$$

Якщо значення $V_j \leq \varepsilon$, де ε – деяка задана мала величина (наприклад, $V_j \leq 0,1$), то показник вважається квазіпостійним і вилучається із подальшого дослідження.

III. Стандартизація вихідних показників за формулою:

$$z_{ij} = \frac{x_{ij} - \overline{x_j}}{S_j}, \quad (8)$$

де $\overline{x_j}$ – середнє значення j -ої складової узагальнюючого показника; S_j – середнє квадратичне відхилення j -ої складової узагальнюючого показника.

IV. Побудова точки-еталону.

Всі показники поділяються на два класи: стимулятори (позитивно стимулююче впливають на діяльність банку) та дестимулятори (показники з протилежною дією). Серед показників-стимуляторів обираються ті, що мають максимальні значення, а серед показників-дестимуляторів – мінімальні. Таким чином, еталоном буде вважатися точка P_0 з координатами $Z_{01}, \dots, Z_{0j}, \dots, Z_{0n}$, отримана за формулою (9).

$$Z_{0j} = \begin{cases} \max Z_{ij} & \text{для стимуляторів;} \\ \min Z_{ij} & \text{для дестимуляторів.} \end{cases} \quad (9)$$

V. Зіставлення значень характеристик банків з їх еталонними значеннями.

Відстань між точками-характеристиками для i -го банку та точкою еталону P_0 розраховується за формулою (10).

$$C_{i0} = \sqrt{\sum_{j=1}^n (z_{ij} - z_{0j})^2} \quad (10)$$

VI. Розрахунок значень узагальнюючого показника результативності діяльності банку за формулою (11).

$$d_i = 1 - \frac{C_{i0}}{C_0}, \quad C_0 = \overline{C_0} + 2\sigma_0, \quad \overline{C_0} = \frac{\sum_{i=1}^m C_{i0}}{m},$$

$$\sigma_0 = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^m (C_{i0} - \overline{C_0})^2}{m}} \quad (11)$$

Отже, в результаті проведеного дослідження запропоновано методичний підхід до ідентифікації секторів підвищеної уваги в процесі фінансового планування діяльності банку, який поєднує в собі декілька блоків (рис. 5).

Таким чином, доцільним, на нашу думку, є доповнення процесу фінансового планування етапом, який би передбачав визначення значущих чинників та характеру їх нестабільності. Запропонований методичний підхід до ідентифікації секторів підвищеної уваги в процесі фінансового планування діяльності банку дає можливість, по-перше, чітко розмежувати конкретні дії на кожному етапі планування, по-друге, сформулювати групи банків залежно від рівня фінансової діяльності та виявити представників-репрезентантів серед них, по-третє, дати комплексну оцінку факторів фінансової діяльності цих установ та визначити ті елементи, які мають характер нестабільності та істотним чином впливають на прибуток.

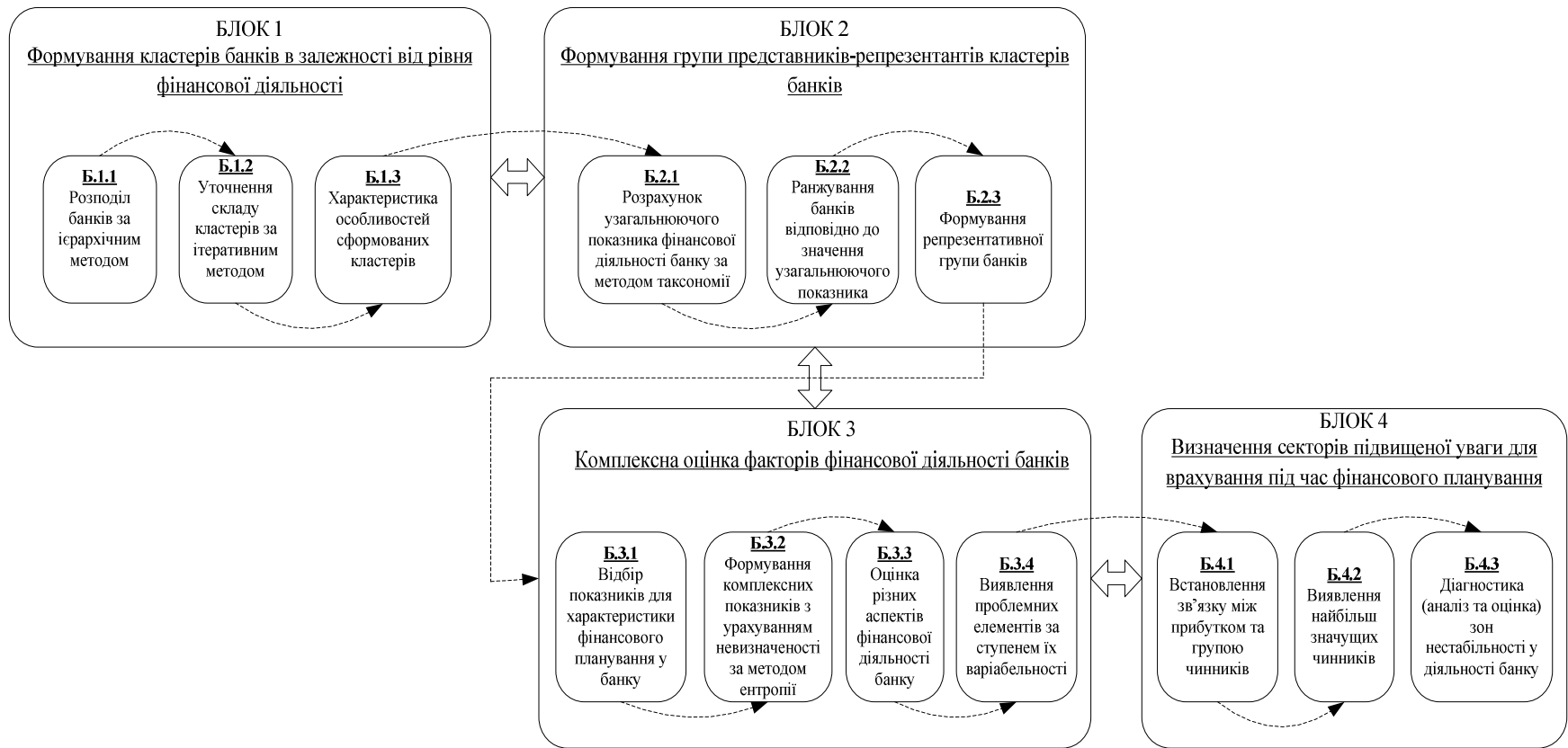

Рис. 5. Методичний підхід до ідентифікації секторів підвищеної уваги в процесі фінансового планування діяльності банку

Список літератури

1. Алексеюк, Л. Ризик – один із факторів формування прибутку [Текст] / Л. Алексеюк // Економіка, фінанси, право. – 2008. – № 4. – С. 17-21.
2. Аналіз банківської діяльності [Текст] / [М. Д. Алексеєнко, І. М. Парасій-Верзуненко та ін.]; під ред. А. М. Герасимовича. – К.: КНЕУ, 2006. – 600 с.
3. Бланк, И. А. Управление прибылью [Текст] / И. А. Бланк. – К.: Ника-Центр, 2009. – 752 с.
4. Бочко, О. Обґрунтування процесу планування банківської діяльності підприємства в сучасних умовах [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/portal/chem_biol/Vldau/APK/2011_18_1/files/11bjaimc.pdf.
5. Вовчак, О. Д. Кредит і банківська справа [Текст] / О. Д. Вовчак. – К.: Знання, 2008. – 564 с.
6. Гейман, О. А. Нелинейность экономики и неравномерность развития регионов [Текст]: [монография] / О. А. Гейман. – Х.: ФЛП Либуркина Л. М.; ИД «ИНЖЭК», 2009. – 428 с.
7. Головка, О. Г. Диагностика кризових ознак розвитку банку [Текст] / О. Г. Головка // Економічний форум. – 2012. – № 2. – С. 348-353.
8. Горбатов, В. М. Конкурентоспособность и циклы развития интегрированных структур бизнеса [Текст] / В. М. Горбатов. – Х.: ИД «ИНЖЭК», 2006. – 591 с.
9. Горбатов, В. М. Уровень и качество жизни населения Автономной Республики Крым [Текст]: монография / В. М. Горбатов, Н. А. Кизим, В. С. Пономаренко. – Харьков: ИД «ИНЖЭК», 2005. – 240 с.
10. Д'яконова, І. І. Удосконалення управління комерційним банком на основі аналізу, планування і контролю [Текст] / І. І. Д'яконова // Вісник СевДТУ. – 2008. – Вип. 92. – С. 44-48.
11. Житній, П. Є. Вплив економічного аналізу на систему економічної безпеки банківської діяльності [Текст] / П. Є. Житній, Г. М. Карамішева // Економіка Менеджмент Підприємство. – 2011. – № 23 (II). – С. 231-235.
12. Калініченко, О. М. Нові організаційні підходи до управління банком як джерело підвищення стійкості банку [Текст] / О. М. Калініченко // Банківська справа. – 2006. – №2. – С. 83-89.
13. Калініченко, О. М. Нові підходи до трактування та практичного використання методів фінансового планування в банку [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.nbuv.gov.ua/e-journals/nd/2006-3/06kaniab.pdf>.
14. Калініченко, О. М. Фінансове планування в банках [Текст]: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук: спец. 08.04.01 «Фінанси, грошовий обіг і кредит» / О. М. Калініченко. – Тернопіль, 2006. – 19 с.
15. Кизим, М. О. Рівень і якість життя населення України [Текст]: [монографія] / М. О. Кизим, В. С. Пономаренко, Ф. В. Узунов. – Х.: ІНЖЕК, 2003. – 225 с.
16. Киркач, С. М. Конкретизація сутності поняття фінансового планування з позиції специфіки функціонування підприємства (банку) [Текст] / С. М. Киркач // Проблеми і перспективи розвитку банківської системи України. Збірник наукових праць. Суми: ДВНЗ «УАБС НБУ». – 2012. – № 34 – С. 145-160.
17. Ковалев, В. В. Финансовый анализ [Текст] / Ковалев В. В. – М.: Финансы и статистика, 2007. – 480 с.
18. Кравченко, О. В. Методи реалізації фінансового планування [Текст] / О. В. Кравченко // Вісник УБС НБУ. – 2010. – № 3 (9). – С. 226-229.
19. Криклій, О. А. Управління прибутком банку [Текст]: [монографія] / О. А. Криклій, Н. Г. Маслак. – Суми: ДВНЗ «УАБС НБУ», 2008. – 136 с.
20. Кузнєцова, Л. В. Сутність та основні складові системи управління фінансами банку [Текст] / Л. В. Кузнєцова // Науковий вісник НЛТУ України. – 2009. – Вип. 19. 9. – С. 196-205.
21. Кузьминчук, Н. В. Методический подход к оценке эффективности деятельности банка методом таксономического анализа [Текст] / Н. В. Кузьминчук, Д. Г. Доля // Бизнесинформ. – 2009. – №6. – С. 66-69.
22. Лигор, М. М. Моделювання прибутку комерційного банку з урахуванням особливостей різних філій [Текст] / Лигор М. М. // Вісник УБС НБУ. – 2010. – № 2 (8). – С. 236-240.
23. Лисянська, О. О. Методи аналізу та їх використання при плануванні фінансових результатів діяльності банку [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/pprbsu/2011_31/11_31_18.pdf.
24. Лисянська, О. О. Методичне забезпечення контролю виконання фінансового плану банку [Текст] / О. О. Лисянська // Вісник УБС НБУ. – 2012. – № 1 (13). – С. 219-223.
25. Маслак, Н. Г. Використання економетричного підходу для оцінки ефективності банків України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/portal/chem_biol/Vsnau/FiK/2010_1/7Maslak_N.pdf.
26. Маслак, Н. Г. Теоретичні аспекти ефективності банківської діяльності та її оцінки [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/portal/chem_biol/Vsnau/FiK/2009_2/8Maslak.pdf.
27. Маслов, Ю. К. Планування фінансової діяльності банку [Текст]: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук: спец. 08.04.01 «Фінанси, грошовий обіг і кредит» / Ю. К. Маслов. – Одеса, 2006. – 20 с.
28. Міщенко, В. І. Банківські операції [Текст] / В. І. Міщенко, Н. Г. Слав'янська. – К.: Знання, 2007. – 727 с.
29. Мороз, А. М. Банківська енциклопедія [Текст] / А. М. Мороз. – К.: Ельтон, 2005. – 336 с.
30. Нескорородева, І. І. Критичний аналіз підходів щодо визначення економічної категорії «прибутковість банку» [Текст] / І. І. Нескорородева, Н. М. Кузьміна // Вісник економіки транспорту і промисловості. – 2012. – № 38. – С. 274-277.
31. Новак, І. М. Соціальний розвиток регіонів України: оцінка та напрями зменшення диспропорцій [Текст]: [монографія] / І. М. Новак. – Донецьк; Київ, 2008. – 196 с.
32. Основи сталого розвитку Харківської області до 2020 р. [Текст]: монографія / [М. М. Добкін, С. І. Чернов, Г. А. Кернес, Ю. А. Сапронов, В. С. Пономаренко, М. О. Кизим, О. В. Авершин]. – Х.: ВД «ІНЖЕК», 2010. – 512 с.
33. Плюта, В. Сравнительный многомерный анализ в экономических исследованиях [Текст] / В. Плюта. – М.: Финансы и статистика, 1989. – 175 с.
34. Погореленко, Н. П. Фінансове планування та прогнозування як ключові елементи управління банківською установою [Текст] / Н. П. Погореленко, О. М. Сидоренко // Вісник УБС НБУ. – 2009. – № 2 (5). – С. 85-89.
35. Пономаренко, В. С. Аналіз даних у дослідженнях соціально-економічних систем [Текст]: монографія / В. С. Пономаренко, Л. М. Малярець. – Х.: ВД «ІНЖЕК», 2009. – 432 с.
36. Примостка, Л. О. Банківська система України: основні тенденції розвитку [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/portal/Soc_Gum/Foa/2009_13/13_14.pdf.
37. Примостка, Л. О. Моделювання ризику та прибутковості кредитного портфеля банку [Текст] / Л. О. Примостка, В. І. Козлов // Вісник КЕФ КНЕУ ім. В. Гетьмана. – 2011. – № 1. – С. 192-202.
38. Рудика, В. І. Оцінка і прогнозування впливу зовнішнього середовища на виробництво продукції підприємствами коксохімічної промисловості [Текст]: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук: спец. 08.00.04 «Економіка та управління підприємствами (за видами економічної діяльності)» / В. І. Рудика. – Харків, 2007. – 19 с.
39. Саблина, Н. В. Использование метода таксономии для анализа внутренних ресурсов предприятия [Текст] / Н. В. Саблина,

-
- В. А. Теличко // *Бизнесинформ*. – 2009. – №3. – С. 78-82.
40. Сало, І. В. *Необхідність аналізу показників прибутку банку [Електронний ресурс] / І. В. Сало, О. О. Лисянська. – Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/pprbsu/2010_29/10_29_01.pdf*.
41. *Стельмах, В. С. Енциклопедія банківської справи [Текст] / В. С. Стельмах. – К. : Молодь, Ін Юре, 2001. – 680 с.*
42. *Стойко, О. Я. Банківські операції [Текст] / О. Я. Стойко. – К. : КУНЕС, 2008. – 258 с.*
43. *Сюркало, Б. І. Планування в системі управління фінансами банківських установ [Текст] : автореф. дис. на здобуття наук ступеня канд. екон. наук: спец. 08.00.08 «Фінанси, грошовий обіг і кредит» / Б. І. Сюркало. – Суми, 2008. – 19 с.*
44. *Туркало, Р. І. Банківська справа [Текст] / Р. І. Туркало. – Тернопіль: Карт-бланш, 2008. – 314 с.*
45. *Харьковская, Е. В. Филиал комбанка: методика оценки функционирования [Текст] / Е. В. Харьковская // *Банковские услуги*. – 2002. – № 3. – С. 27-32.*
46. *Хаустова, В. Е. Оцінка вартості бізнесу суб'єктів господарювання (на прикладі металургійної галузі України) [Текст] : монографія / В. Е. Хаустова, І. Г. Курочкіна. – Х. : ВД «ІНЖЕК», 2009. – 268 с.*
47. *Хаустова, В. Е. Соціальна політика в регіонах України [Текст] : монографія / В. Е. Хаустова, О. І. Омельченко. – Х. : ВД «ІНЖЕК», 2012. – 428 с.*
48. *Череп, А. В. Методичні підходи до аналізу прибутку комерційного банку на прикладі ПуАТ АКБ «ІНДУСТРІАЛБАНК» [Електронний ресурс] / А. В. Череп, Г. І. Рурка. – Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/portal/Soc_Gum/Fkd/2011_1/part1/6.pdf*.
49. *Черкасов, В. Е. Банковские операции [Текст] / В. Е. Черкасов. – М. : Консалтбанкир, 2008. – 288 с.*

РЕЗЮМЕ

Лесик Виталий, Киркач Светлана

Методический подход к идентификации секторов повышенного внимания в процессе финансового планирования деятельности банка

В статье рассматривается прибыль как главный показатель эффективности финансового планирования в банке, и влияние различных факторов на него. С учетом существования неопределенности экономических и социальных процессов предложен методический подход к идентификации секторов повышенного внимания, которые должны быть учтены в процессе финансового планирования деятельности банка.

RESUME

Lesyk Vitaliy, Kyrkach Svitlana

Methodological approach to the identification of sectors of increased attention in the financial planning of the bank

The article considers profit as the main indicator of the effectiveness of financial planning in the bank, and the impact of various factors on it. Considering the existence of uncertainty of economic and social processes it has been proposed the methodical approach for identification of sectors of increased attention that should be taken into account in the financial planning of the bank.

Стаття надійшла до редакції 08.10.2012 р.